

Date: Tue, 19 Sep 2000 17:47:03 -0400
From: "minja m." <minja@supernet.ca>
Reply-To: minja@supernet.ca
X-Mailer: Mozilla 4.5 [en] (Win98; I)
X-Accept-Language: en,sr,af
To: KPaj 3A HATO <kpaj-3a-hato@mailcity.com>
Subject: Poceo glavni pretres protiv celnika NATO-a

http://www.politika.co.yu/2000/0919/01_11.htm

Content-Type: text/html; charset=iso-8859-2;
name="01_11.htm"
Content-Transfer-Encoding: 8bit
Content-Disposition: inline;
filename="01_11.htm"
Content-Base: "http://www.politika.co.yu/2000/0919/01_11.htm"
Content-Location: "http://www.politika.co.yu/2000/0919/01_11.htm"

U PALATI PRAVDE U BEOGRADU POCEO GLAVNI PRETRES PROTIV CELNIKA NATO-a

**Klinton, Olbrajtova, Koen, Bler i ostali optuzeni za pet teskih zlocina protiv covecnosti i
međunarodnog prava**

**Optuznicu Okruznog javnog tuzilastva u Beogradu, zasnovanu na istraznim postupcima
pred 29 okruznih sudova u Srbiji, procitali mr Andrija Milutinovic i Nebojsa Maras. -
Okrivljenima se stavlja na teret teska krivicna dela protiv ustavnog uređenja i
bezbednosti SRJ, kao i protiv covecnosti i međunarodnog prava. - Uz znanje 14 okrivljenih,
njihovo pracenje i kontrolu vojnih operacija, u vremenu od 24. marta do 10. juna prosle
godine, NATO je prodro na teritoriju SRJ i izvorsio 25.119 naleta borbenim avionima i
lansirao 600 krstarecih raketa. - Poginulo 504 civila, 240 pripadnika Vojske Jugoslavije i
147 pripadnika organa unutrasnjih poslova. - Navedeni podaci o tragicnim posledicama
napada na civile i objekte. - Poceo postupak izvođenja dokaza: snimci zgrade RTS-a,
ambasade NR Kine, kuca na Vracaru, voza u Grdelickoj klisuri...**

Pred Velikim vecem Okruznog suda u Beogradu juce je pocelo suđenje Vilijemu Klintonu,
Medlin Olbrajt, Vilijemu Koenu, Entoniju Bleru, Robinu Kuku, Dzordzu Robertsonu, Zaku
Siraku, Iberu Vedrinu, Alenu Risaru, Gerhardu Srederu, Jozefu Fiseru, Rudolfu Sarpingu,
Havijeru Solani i Vesliju Klarku. Oni su optuznicom Okruznog javnog tuzilastva u Beogradu
optuzeni za pet teskih krivicnih dela protiv ustavnog uređenja i bezbednosti SRJ, kao i protiv
covecnosti i međunarodnog prava.

Optuzenima se sudi u odsustvu, pa je predsednik Okruznog suda u Beogradu postavio
optuzenima braniocce po sluzbenoj duznosti. Optuznicu, koja sadrzi 192 stranice sa podacima o
tragicnim posledicama agresije NATO na nasu zemlju, procitali su okruzni javni tuzilac u
Beogradu mr Andrija Milutinovic i zamenik okruznog javnog tuzioca u Beogradu Nebojsa
Maras.

U Velikoj sali Palate pravde juce je, posle citanja optuznice, u poslepodnevnim casovima, pocelo izvođenje dokaza predlozenih u optuznici. Prisutnima su predocene izjave optuzenih koje nedvosmisleno ukazuju da su oni podsticali na agresivni rat, a zatim su emitovani video snimci sa uviđaja na mestima zlocina, procitani su zapisnici o uviđaju, kao i iskazi svedoka, ocevidaca koji su preziveli bombardovanje. Suđenje se nastavlja danas.

Sudski proces protiv 14 okrivljenih zbog vise teskih krivicnih dela ucinjenih protiv ustavnog uređenja i bezbednosti Savezne Republike Jugoslavije i krivicnih dela protiv covecnosti i međunarodnog prava zapoceo je juce u Velikoj sudnici Palate pravde u Beogradu pred Krivicnim vecem kojem predsedava sudija Veroljub Rakitic.

Sudija Rakitic je otvorio krivicni postupak u predmetu KT-381/2000. po optuznici Okruznog javnog tuzilastva u Beogradu broj KT-420/99, podignutoj 29. avgusta ove godine. Krivicni postupak protiv 14 optuzenih zbog krivicnog dela podsticanja na agresivni rat iz clana 152. Krivicnog zakona SRJ, zatim zbog ratnih zlocina protiv civilnog stanovnistva iz clana 142, upotrebu nedozvoljenih sredstava borbe iz clana 148, zatim zbog krivicnog dela ubistva predstavnika najvisih drzavnih organa izvršenog u pokusaju podstrekivanjem iz clana 122, kao i zbog krivicnog dela povrede teritorijalnog suvereniteta podstrekavanjem iz clana 135. Krivicnog zakona SR Jugoslavije.

Suđenje u odsustvu

Kako su istrage o ovim zlocinima vođene kod 29 okruznih sudova na teritoriji cele Republike Srbije, u ovaj krivicni postupak ukljuceno je celokupno srpsko pravosuđe, pa je na osnovu toga i sudsko vece sastavljeno od sudija iz Cacka, Beograda, Nisa, Novog Sada i Pristine. Predsedavajući sudija Veroljub Rakitic je predsednik Okruznog suda u Cacku, a drugi sudija profesionalac u Vecu Goran Petronijevic je sudija Okruznog suda u Beogradu. Sudije porotnici su: Milan Maric, Dragoslav Gotic i Dusanka Kalezic.

Optuznicu zastupa okruzni javni tuzilac u Beogradu mr Andrija Milutinovic sa svojim zamenikom Nebojsom Marasem.

Predsedavajući sudija je zatim obavestio prisutne da je Vece odlucilo da se optuzenima sudi u odsustvu, kao i da su im optuznice i pozivi za suđenje dostavljeni diplomatskim putem. Takođe je saopstio da na glavni pretres nisu pozvani osteceni građani i svedoci teskih krivicnih dela za koja se terete optuzeni, jer bi to zahtevalo ogroman prostor i dug vremenski period. Zato ce se njihovi iskazi iz istraznog postupka citati na ovom suđenju uz napomenu da su svi osteceni izjavili da se pridruzuju krivicnom progonu optuzenih.

Suprotno Povelji UN

Glavni pretres zapoceo je citanjem optuznice Okruznog javnog tuzilastva u Beogradu koju su procitali okruzni javni tuzilac mr Andrija Milutinovic i zamenik okruznog javnog tuzioca Nebojsa Maras.

Mr Andrija Milutinovic je najpre rekao da su Vilijem Klinton, kao predsednik Sjedinjenih Americkih Drzava, Medlin Olbrajt kao drzavni sekretar SAD, Vilijem Koen, kao sekretar za odbranu SAD, Entoni Bler, kao premijer Velike Britanije, Robin Kuk, kao ministar inostranih poslova Velike Britanije, Irak, kao predsednik Republike Francuske, Iber Vedrin, kao ministar inostranih poslova Republike Francuske, Alen Risar, kao ministar odbrane Republike Francuske, Gerhard Šreder, kao kancelar Savezne Republike Nemacke, Jozef Fiser, kao ministar inostranih poslova Nemacke, Rudolf Šarping, kao ministar odbrane Nemacke, Havijer Solana, kao generalni sekretar Severnoatlantskog pakta i Vesli Klark, kao komandant oruzanih snaga Severnoatlantskog pakta za Evropu, tokom 1999. godine - zbog ekonomskih, politickih i vojnih interesa tih drzava da povredom suvereniteta Savezne Republike Jugoslavije rasporede svoje oruzane snage na njenoj teritoriji, preuzmu upravljanje njenom privredom i prilagode svojim potrebama njeno drustveno-ekonomsko uređenje pruzili politicku, finansijsku, tehnicku i drugu pomoc albanskim teroristima na Kosovu i Metohiji u pokusaju da upotrebom sile promene ustavno uređenje Savezne Republike Jugoslavije i na tom delu njene teritorije ustanove rezim koji bi im omogucio ostvarenje navedenih ciljeva.

Okruzni javni tuzilac u Beogradu je naveo da su optuzeni na taj nacin intervenisali u unutasnje poslove Savezne Republike Jugoslavije, sto je suprotno Povelji Ujedinjenih nacija i Deklaraciji o nedopustivosti mesanja u unutasnje poslove drzava i o zastiti nezavisnosti i suvereniteta.

Oni su istovremeno, naveo je tuzilac, koristeci sva sredstva propagande, ucinili da se dezinformisanjem javnosti o događajima na Kosovu i Metohiji legalna borba snaga bezbednosti Savezne Republike Jugoslavije protiv albanskih terorista prikaze kao teror nad albanskim stanovnistvom i stvori predstava o njegovoj ugrozenosti.

Neprihvatljiv ultimatum

- Organizovali su pregovore u Rambujeu u Francuskoj, gde su, preteci upotrebom sile, zahtevali da predstavnici Savezne Republike Jugoslavije potpisu dokument sacinjen u formi sporazuma, kojim bi se SRJ obavezala da odmah povuce sa Kosova i Metohije sve svoje vojne i policijske snage, dozvolili da se tu rasporede oruzane snage Severnoatlantskog pakta i omoguci njihovo neograniceno kretanje po citavoj teritoriji SRJ, nesmetano i besplatno koriscenje aerodroma, puteva i luka kao i da se obezbedi potpuni imunitet njihovih pripadnika u svim pravnim stvarima i da se dopusti mesanje u privredne poslove na Kosovu i Metohiji.

Time je Saveznoj Republici Jugoslaviji postavljen neprihvatljiv ultimatum koji je kao takav odbijen - rekao je okruzni javni tuzilac u Beogradu i dodao da su optuzeni zbog toga odlucili da svoj cilj postignu upotrebom sile protiv suvereniteta, teritorijalnog integriteta i politicke nezavisnosti SRJ, sto je suprotno Povelji UN, pa su zajednicki odlucili da njihove drzave kao clanice Severnoatlantskog pakta izvrse bombardovanje teritorije Savezne Republike Jugoslavije, sto predstavlja akt agresije prema definiciji agresije koja je prilozena Rezoluciji Generalne skupstine Ujedinjenih nacija.

- Pri tome su isplanirali predmete, sredstva, nacine i faze napada koje su sracunali tako da, uz svesno krsenje pravila međunarodnog prava dovedu do razaranja prirodnih, ekonomskih i kulturnih dobara, unistavanja oruzanih snaga, nanosenja patnji civilnom stanovnistvu, lisavanja

zivota predsednika Savezne Republike Jugoslavije i ugrozavanja njenog ustavnog uređenja i bezbednosti.

Radi prikrivanja stvarnih razloga već isplanirane agresije, njenog opravdavanja pred javnoscu i pridobijanja pristalica, iznosili su u sredstvima javnog informisanja i na javnim skupovima da je neophodno preduzeti vazdusne napade na SRJ zbog sprecavanja humanitarne katastrofe izazvane represijom njenih snaga nad albanskim stanovnistvom na Kosovu i Metohiji i zbog odbijanja njenih organa da prihvatanjem zahteva postavljenih u Rambujeu obustave represiju - rekao je mr Andrija Milutinovic.

Optuzeni su naložili predstavnicima svojih država u Severnoatlantskom savetu, koji su im zbog položaja ovlašćenja i političke moći okrivljenih bili faktički podređeni, rekao je tuzilac, da na sednici tog organa glasaju za zvaničnu odluku da se izvrše napadi na Saveznu Republiku Jugoslaviju, a istovremeno su kao celnici vodećih i najmoćnijih članica Severnoatlantskog pakta svojim stavom i sugestijama izvršili uticaj na predstavnike ostalih država u Severnoatlantskom savetu da glasaju na isti način.

Napadi i imena poginulih i ranjenih

- Tako je Severnoatlantski savet dana 30. januara 1999. godine jednoglasno doneo takvu odluku i ovlastio Havijera Solanu da donese izvršnu odluku o preduzimanju napada, što je on dana 23. marta 1999. godine učinio i ovlastio Veslija Klarka da odredi momenat otpocinjanja napada, koji je odmah potom naredio da se, prema ranije utvrđenom planu, izvrše vazdusni napadi na ciljeve u Saveznoj Republici Jugoslaviji. Na osnovu toga su, uz znanje okrivljenih, njihovo pracenje i kontrolu vojnih operacija, u vremenu od 24. marta do 10. juna 1999. godine pripadnici oruzanih snaga Severnoatlantskog pakta, vrsenjem 25.119 naleta borbenih aviona i lansiranjem 600 krstarećih raketa, prodrli na teritoriju SRJ i napali vojne i civilne ciljeve, koristeći pri tome i nedozvoljena sredstva borbe, što je imalo za posledicu smrt i telesnu povredu velikog broja lica, unistavanje prirodne okoline i veliku materijalnu stetu - rekao je Andrija Milutinovic.

Posle ovog detaljnog opisa radnji izvršenja pet teskih krivicnih dela koja se optuzenima stavljaju na teret, okružni javni tuzilac u Beogradu i njegov zamenik naveli su u optuznici svaki po jedan napad aviona NATO-a i procitali imena svih poginulih i povređenih građana. Procitali su imena 504 civila koji su poginuli u bombardovanju NATO, 459 građana koji su zadobili teske telesne povrede i 454 imena lica koja su zadobila lake telesne povrede.

U napadima na vojne objekte poginulo je 240 pripadnika Vojske Jugoslavije, čija su sva imena juče procitana u velikoj sudnici Palate pravde, kao i imena 38 povređenih pripadnika Vojske Jugoslavije, zatim imena 147 poginulih pripadnika organa unutrašnjih poslova i imena 518 povređenih pripadnika policije.

Najpre su procitana imena 16 poginulih radnika Radio-televizije Srbije u bombardovanju zgrade TV Beograd u Aberdarevoj ulici 23. aprila 1999. godine u dva casa i šest minuta. Tuzilac je zatim podsetio na bombardovanje stambene četvrti na Vracaru, hotela "Jugoslavija" i Ambasade Kine i procitao imena poginulih i povređenih.

U optuznici su i podaci o tragicnim posledicama bombardovanja mosta u Varvarinu, putnickog voza u Grdelickoj klisuri, stambene cetrvti u Aleksincu, Novom Pazaru, nisu i drugim gradovima a zatim i o smrti neidentifikovanih zrtava iz kolone civila na podrucju Kosova i Metohije.

Među objektima koji su unistavani a cije unistavanje nije opravdano vojnim potrebama navedeni su između ostalog telekomunikacioni toranj na Avali, poslovni centar Usce na Novom Beogradu, zgrada Ministarstva pravde Republike Srbije u Nemanjinoj ulici broj 9, zgrada Vlade Republike Srbije u Nemanjinoj broj 11, kao i veliki broj fabrika kao sto su "Krusik" u Valjevu, "Zastava" u Kragujevcu, "Slooda" u Eacku, mostova u Novom Sadu i drugim gradovima i mestima.

Optuzeni su izdavali naredbe za napade za objekte koji su posebno zasticeni međunarodnim pravom kao sto su Klinicko-bolnicki centar "Dr Dragisa Misovic" u Beogradu, Toplana u Novom Beogradu, dalekoodi "Elektroprivrede" Srbije, bolnice u Surdulici, Novopazarskoj banji i drugim gradovima u kojima je poginulo na desetine pacijenata.

Veliko zagađenje životne sredine

U optuznici su posebno naglasena dugotrajna ostecenja prirodne okoline velikih razmera koja mogu da stete zdravlju i opstanku stanovništva, buduci da je doslo do obimne kontaminacije životne sredine i stvaranja uslova za nastanak i razvoj malignih i drugih oboljenja jer su predmet napada bila industrijska postrojenja, skladista opasnih i stetnih materija kao i drugi objekti cije je plansko razaranje dovelo do oslobađanja velike kolicine toksicnih supstanci. Tako je na primer prilikom bombardovanja fabrike "Azotara" u Pancevu doslo do kontaminacije zemljista, vazduha i podzemnih voda usled izlivanja i sagorevanja 328 tona mazuta, 200 tona amonijaka i drugih toksicnih materijala, dok je prilikom bombardovanja "Petrohemije" i Rafinerije nafte u Pancevu doslo do ogromnih ostecenja životne sredine, a ova bombardovanja fabrika u Pancevu odnela su i tri ljudske zrtve.

U obrazlozenju optuznice detaljnije su navedeni nacini koriscenja municije sa osiromasenim uranijumom i kasetnih avio-bombi. Dat je i spisak povredjenih i poginulih od kasetnih bombi.

U cetrvtroj tacki optuznice navodi se da su optuzeni u nameri ugrozavanja ustavnog uređenja i bezbednosti SRJ sa umisljajem podstrekli neidentifikovane pripadnike oruzanih snaga Severnoatlantskog pakta da lise zivota predsednika SRJ Slobodana Milosevica, sto su oni 22. aprila 1999. godine, oko tri casa i 10 minuta, pokusali da ucine tako sto su lansirali tri krstarece rakete tipa "tomahavk" kojima su pogodili i razorili rizidenciju predsednika SRJ.

Pet teskih krivicnih dela

U obrazlozenju optuznice detaljno su objasnjene okolnosti politickog ambijenta u kome su optuzeni doneli odluku da izvrse navedene zlocine i obrazloze pravni osnov za kvalifikaciju pet teskih krivicnih dela koja se optuzenima stavljaju na teret: podsticanje na agresivni rat, ratni zlocini protiv civilnog stanovništva, upotrebu nedozvoljenih sredstava borbe, ubistvo predstavnika najvisih drzavnih organa i povreda teritorijalnog suvereniteta.

Na kraju optuznice, zamenik okruznog javnog tuzioca u Beogradu Nebojsa Maras ponovo je istakao da su sva krivicna dela okrivljenih proizasla iz njihove zajednicke odluke i plana u cijem sprovođenju su zajednicki i delovali.

- Njihove podeljene uloge u pozivanju na agresiju i naređivanju inkriminiranih radnji, bile su pracene svescu o zajednickom delovanju, a svako od okrivljenih imao je znacajnu ulogu u procesu ostvarenja dela. Na osnovu toga moze se zakljuciti da su okrivljeni, ucestvovanjem u radnjama izvršenja, ucinili krivicna dela kao saizvrsioci.

Posto je optuznica procitana, sudsko vece je zapocelo postupak izvođenja dokaza. Predsedavajući sudija Veroljub Rakitic pokazao je prisutnima veliki sto sa ogromnim brojem fascikli u kojima se nalaze dokazi koji su prikupljeni u istragama kod 29 okruznih sudova u Srbiji kao i kod vojnih istraznih organa.

- To su hiljade dokaza koji se odnose na oko 500 slucajeva bombardovanja koja je tuzilac naveo i na jos oko 1.000 objekata koji su oseceni u okruzenju. U pitanju je izuzetno obiman dokazni materijal koji se sastoji od izjava svedoka, ostecenih, nalaza vestaka, zapisnika o uviđaju, izvestaja o kriminalisticko- tehnickom pregledu lica mesta, medicinska dokumentacija sa obdukcionim zapisnicima i izvestajima lekara, dokumentacija o steti, skice i snimci lica mesta i druga dokumentacija - rekao je Rakitic.

Izvođenje dokaza zapocelo je citanjem izvoda iz novinskih clanaka i agencijskih vesti o izjavama okrivljenih koji se odnose na prvu tacku optuznice - podsticanje na agresivni rat. Na velikom video-bimu najpre je prikazan snimak americkog predsednika Vilijema Klintona, a spikeri su citali njegove izjave na konferencijama za novinare povodom pregovora u Rambujeu. Clinton je tada rekao da ce Srbi izazvati bombardovanje ukoliko budu odgovorni za propast pregovora u Rambujeu, zatim je izrekao pretnje optuzujuci srpski narod da stoji na putu mira na Kosovu i izneo lazne podatke da SRJ pojacava svoje vojne snage na Kosmetu. Clinton je 24. marta u svojoj televizijskoj poruci naciji saopstio da su oruzane snage SAD, u saradnji sa svojim saveznicima, pokrenule vojne udare na ciljeve u SRJ, sto je opravdao potrebom da se odrzi mir na Kosovu, a sledeceg dana je izjavio da bombama koje baca po Srbiji i njenim gradovima - brani mir.

"Krivica" srpske strane

Americki drzavni sekretar Madlen Olbrajt izjavila je da ce poceti bombardovanje Jugoslavije, ukoliko krivicom srpske strane dođe do corsokaka u pregovorima u Rambujeu, a u jednoj izjavi je navela: "@elim da podsetim Milosevica da je NATO spreman da preduzme mere koje su neophodne".

Vilijem Koen, kako su u martu 1999. godine preneli Beta-Rojters, pozitivno je ocenio kombinaciju sile i diplomatije, dok je Toni Bler na sam dan pocetka NATO agresije izjavio da je bombardovanje zapoceto zato sto su to trazili kosovski Albanci. Samo dan kasnije, pisao je Tanjug, Toni Bler pozvao je svoje sunarodnike da ne veruju TV snimcima o civilnim zrtvama bombardovanja zato sto ih salje drzavna televizija Srbije. Ministar inostranih poslova Velike Britanije Robin Kuk dok jos traju pregovori u Rambujeu apelovao je na Albance da potpisu sporazum jer inace NATO nece biti u mogucnosti da bombarduje Jugoslaviju, a Dzordz

Robertson upozoravao je saveznike da se sprema za dan D na Kosmetu, jer su se Srbi, kako je isticao, ponovo ponasali lose.

Jos 21. avgusta 1998. godine Beta - Rojters je prenela izjavu @aka ©iraka da ce biti neophodna oruzana akcija saveznika kako bi se zaustavilo nasilje na Kosovu.

Èak i nemacki kancelar Gerhard ©reder u izjavama datim na pocetku kosmetske krize isticao je kako je iza vojne akcije alijanse morala da stoji odluka Saveta bezbednosti UN, ali je pod pritiskom NATO birokrata i americke diplomatije ubrzo i on odustao od ovakvog misljenja. Tako je i Jozef Fiser istakao da jedino nasiljem oruzja moze da se natera vlada u Beogradu "da dobrovoljno potpise mirovni sporazum".

Neposredno pred pregovore u Rambujeu, Havijer Solana, u razgovoru sa grckim premijerom, nije se slozio da je za NATO akciju na Kosovu neophodna saglasnost Saveta bezbednosti UN. U jednoj izjavi datoj jos 4. oktobra 1998. Dzordz Robertson je upravo Britaniju i Robina Kuka apostrofirao kao najvece zagovornike agresije na Jugoslaviju.

Stravicne slike

U popodnevnom delu suđenja, tuzioci su u dokaznom postupku presli na drugu tacku optuznice - ratne zlocine protiv civilnog stanovnistva, iznoseci niz dokaza koji se odnose na napade na civilno stanovnistvo i naselja. Od ukupno 41 ubelezenog slucaja, opisano je njih 14 zbog, kako je istakao Veroljub Rakitic, nemogucnosti da se predstavi sva foto-dokumentacija o ovim slucajevima.

Uz strahovite slike srusene zgrade RTS-a tuzioci su procitali delove iz sudskog i policijskog zapisnika nakon bombardovanja, kao i izjave svedoka. Zaposleni u RTS-u koji su se u trenutku bombardovanja zatekli u zgradi svedocili su u istrazi o jezivom iskustvu koje su doziveli tog 23. aprila 1999. godine. Svima njima u secanju se posebno utisnuo momenat kad su jednom njihovom kolegi zaglavljenom ispod tone betona na licu mesta amputirali obe noge.

Opisan je i momenat od 11. maja 1999. godine kada je bombardovan strogi centar grada, odnosno stambena cetvrt na Vracaru. Tada su sa dva projektila pogođene kuce na uglu Ulica Maksima Gorkog i Vardarske, kao i u Marulicevoj ulici. Tuzioci su dalje procitali i delove zapisnika sa uviđaja o bombardovanju ambasade NR Kine, kada je u noci 8. maja sa vise projektila pogođena ambasada ove zemlje. Tom prilikom poginula su tri kineska novinara.

Selo Murino u Crnoj Gori naslo se na meti NATO bombardera 30. aprila i tada je poginulo pet osoba od kojih troje dece.

Procitani su i lekarski nalazi psihickog stanja maloletnih svedoka ovog bombardovanja koji i danas vuku traume od tog događaja. Most na reci Velika Morava između Varvarina i Æicevca bombardovan je 30. maja na dan crkvenog praznika Svete Trojice, kada se na njemu nalazilo puno ljudi koji su se vratili iz crkve. Most je bombardovan u dva navrata, poginulo je osam lica.

Svedocenja prezivelih

Civili su stradali 12. aprila kada je na mostu u Grdelickoj klisuri pogođen putnicki voz broj 393 na relaciji Beograd - Ristovac. Oko 11.40 casova cak cetiri aviona gađala su ovaj voz pogodivsi pri tom direktno jedan vagon i ostetivsi jos dva. Poginulo je tom prilikom tridesetak putnika, a tuzioci su procitali svedocenja prezivelih u ovom tragicnom događaju.

Izneti su i podaci o bombardovanju stambene cetvrti u Aleksincu 5. aprila, kada se na meti NATO bombardera nasao deo grada u kome nema vojnih objekata. Tuzioci su takođe procitali izjave svedoka i zapisnik o bombardovanju poslovno- stambene zgrade R-74 u Novom Pazaru, kao i o bombardovanju kolone albanskih izbeglica na magistralnom putu Meja - Madanaj.

Tom prilikom je u konvoju od sest traktora sa prikolicama poginulo 19 Albanaca, uglavnom zena i dece. Izbeglicka kolona kosovskih Albanaca bombardovana je i 14. aprila u blizini takozvanog Terazijskog mosta na putu Đakovica - Prizren, kada je ukupno poginulo 68 lica, a vise od 40 ranjeno i povređeno. Na izbeglicki kamp u blizini Đakovice gde su bile smestene srpske izbeglice iz Hrvatske, 21. aprila palo je vise od 50 projektila, koji su usmrtili tri maloletna lica. Na magistralnom putu Prizren - Suva Reka kod sela Korise ponovo je bombardovana kolona civila, a istrazni organi su utvrdili da na licu mesta ostalo oko 40 leseva, uglavnom ugljenisanih. Stambena cetvrt u okolini Poste û u Pristini nasla se na udaru NATO bombardera 7. aprila i tada je poginulo osam osoba.

Jos jedan direktan napad na civile dogodio se 2. maja u selu Luzine, kada je, oko 13 casova, pogođen putnicki autobus "Nis-ekspresa" sa putnicima.

A. Panic
M. Pavlovic

Prisutni

Jucerasnjem suđenju u Palati pravde prisustvovao je ministar pravde Republike Srbije Dragoljub Jankovic, a Veliku sudnicu ispunilo je oko sest stotina strucnjaka iz pravosudnih organa iz cele Srbije. Suđenje prati 69 domacih i 58 stranih novinara, fotoreportera i snimatelja, a prisustvuju i predstavnici 11 ambasada stranih zemalja u Beogradu.

Branioci

Sudija Rakitic je, pre citanja optuznice, saopstio i imena branilaca 14 optuzenih. Bila Klintonu brani advokat Tomislav Vojnovic iz Novog Sada, Medlin Olbrajt zastupa advokat Ana Nikolic iz Beograda, Vilijema Koena brani Dragoljub Bajramovic iz Petrovaradina, Entoni Blera zastupa Voja Beslac iz Beograda. Advokat Jovan Miletic iz Èacka je branilac Robina Kuka, a Milivoje Smiljkovic iz Beograda zastupa Dzordza Robertsona, dok advokat Slavisa Mrdakovic iz Kragujevca brani @aka ©iraka. Ibera Vedrina u ovom krivicnom postupku zastupa Dusko

Vukoje iz Kragujevca, a Alena Risara Milanka Stevovic takođe iz Kragujevca. Gerharda Čredera i Jozefa Fisera, Rudolfa Čarpinga, Havijera Solanu i Veslija Klarka zastupaju beogradski advokati Milan Kamperelic, Bozidar Dragovic, Milan Zindovic, Miljko Čivojinovic i dr Sava Stojanovic. Ove braniocce odredio je predsednik Okruznog suda u Beogradu da zastupaju optuzene po sluzbenoj duznosti.

[Back](#)